

Ustanovení § 69, odst. 1 správ. řádu č. 8/1928 Sb. nebrání tomu, aby o nároku na náhradu nákladů správního řízení rozhodl úřad samostatným výrokem až po pravoplatnosti rozhodnutí ve věci hlavní.

Na sporu byla otázka, zda z obsahu ustanovení § 69, odst. 1 vl. n. č. 8/28 Sb., v němž se stanoví, že výrok úřadu má úplně vyřídit projednávanou věc a všechny návrhy stran, stejně jako případnou otázku útrat řízení, lze vyvoditi nemožnost rozhodnutí o otázce nákladů správního řízení samostatně až po pravoplatnosti rozhodnutí v hlavní věci.

Právě citované ustanovení určuje celkem všeobecně, jaký obsah má míti výrok úřadu. Třebaže se však v něm stanoví, že výrok úřadu má vyřídit i případnou otázku útrat řízení, nijak z této dikce ještě neplyne, že rozhodnutí o útratách právního zastoupení stran, které je nutno podle § 128 cit. vlád. nař. počítati k útratám řízení, muselo by se státi vždy ve výměru, kterým bylo rozhodnuto ve věci hlavní. Tomu nasvědčuje znění bezprostředně následujícího 2. odst. cit. § 69, že »lze-li předmět jednání rozdělití podle několika bodů, může, je-li to účelné, býti rozhodnuto o některém z těchto bodů zvláště.« Že by jedním z bodů, které má citovaný předpis na mysli, nemohly býti útraty právního zastoupení stran, nelze nijak dovoditi.

Nález ze dne 3. listopadu 1938, č. 7066/35-8.

§ 168 poj. zák. neopravňuje pojišťovnu žádati záruky za pojistné připadající na všechny zaměstnance při stavbě vůbec činné, nýbrž toliko za pojistné, které by vzešlo u stavebního živnostníka stavbu provádějícího.

Stěžující si pojišťovna žádala za složení jistoty ve smyslu § 168 poj. zák. výslovně jen za řemeslníky, kteří budou na stavbě zaměstnáni, jako jsou stolaři, klempíři atd., a předmětem sporu je především otázka, zda cit. § 168 má na mysli jen stavební živnostníky ve smyslu zák. č. 193/1893 ř. z., nebo též jiné živnostníky na stavbě zaměstnané, a zda pak jest složení jistoty uložiti i za pojistné těchto živnostníků.

Paragraf 168 zákona č. 221/24 ve znění vládního nařízení č. 112/34 Sb. zní takto:

»Úřad udělující povolení k provedení stavby je povinen uvědomit nemocenskou pojišťovnu o tom, který stavební živnostník stavbu provádí. Dluží-li stavební živnostník pojistné některému sociálně pojišťovacímu ústavu, uloží úřad na žádost nemocenské pojišťovny stavebníku, aby u nemocenské pojišťovny složil přiměřenou jistotu za pojistné....«

Z ustanovení toho plyne především, že osoba, již lze uložit záruku za pojistné, je stavebník, to jest osoba, pro niž a na jejíž účet se stavba provádí. Ježto tento stavebník, pokud není sám oprávněným živnostníkem, nemůže sám stavbu prováděti a je jak podle stavebního řádu, tak i podle zák. č. 193/1893 ř. z. povinen